

Hora, hora, čierný les,
nevydeľ sem méj panenky ešte dnes.

Kdo ste videl, povedzte,
mé srdenko zarmúčené potešte.

Já sem vydeľ, nepovím,
ona pleje v zahrádečke rozmarýn.

Utrhla tam dve rúže
a dala jich galánovi do lože.

A on bude libe spat,
on ty dojde zitra ráno dekovat.

109. b)

Z Javorníka.

Ej ho - ra ho - ra pod nú les, ej ho - ra ho - ra
pod nú les, kdo mé sr - den - ko vi - děl dnes, kdo mé sr -
den - ko vi - děl dnes.

Ej hora, hora, pod nú les,
kdo mé srdenko viděl dnes.

Já sem ho viděl, nepovím,
žala v zahradě rozmarýn.

Ej žala, žala, našala,
ej do šátečka zvažala.

Ej do šátečka bílého
a to pro svého milého.

Ej tu máš Jane Janičku,
ej z rozmarýnu voničku.